

DECYZJA KOMISJI
z dnia 9 lutego 2006 r.
ustanawiająca plan pracy dotyczący wspólnotowego oznakowania ekologicznego
(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2006/402/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1980/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 lipca 2000 r. w sprawie zrewidowanego programu przyznawania wspólnotowego oznakowania ekologicznego ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 1980/2000 stanowi, że Komisja ma ustanowić plan pracy dotyczący wspólnotowego oznakowania ekologicznego.
- (2) Plan pracy powinien zawierać strategię opracowania programu wyznaczającego cele dla poprawy stanu środowiska oraz penetracji rynku, otwartą listę grup produktów, które powinny być uznane za priorytetowe dla wspólnotowego działania oraz plany koordynacji i współpracy pomiędzy wspólnotowym programem a innymi programami przyznawania oznakowania ekologicznego w państwach członkowskich.
- (3) Ponadto, plan pracy powinien określać środki dla realizacji strategii i zawierać planowane finansowanie programu.

(4) Zrewidowany plan pracy powinien zostać sporządzony na podstawie doświadczenia zdobytego podczas realizacji pierwszego planu pracy dotyczącego wspólnotowego oznakowania ekologicznego ⁽²⁾.

(5) Plan pracy powinien być okresowo poddawany przeglądowi.

(6) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 17 rozporządzenia (WE) nr 1980/2000,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Przyjmuje się zrewidowany plan pracy dotyczący wspólnotowego oznakowania ekologicznego na okres od dnia 1 stycznia 2005 r. do dnia 31 grudnia 2007 r., przedstawiony w Załączniku.

Artykuł 2

Przeгляд planu pracy zostanie zainicjowany przed 31 grudnia 2007 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja jest skierowana do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 9 lutego 2006 r.

W imieniu Komisji
Stravros DIMAS
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 237 z 21.9.2000, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 7 z 11.1.2002, str. 28.

ZAŁĄCZNIK

PLAN PRACY DOTYCZĄCY WSPÓLNOTOWEGO OZNAKOWANIA
EKOLOGICZNEGO

WSTĘP

Wspólnotowe oznakowanie ekologiczne zostało wprowadzone w 1992 r. w celu zachęcenia przedsiębiorstw do opracowywania towarów i usług o zmniejszonym wpływie na środowisko w ciągu całego ich cyklu życia oraz dostarczania konsumentom lepszych informacji o tym wpływie.

Program wspólnotowego oznakowania ekologicznego stanowi część obszerniejszej strategii mającej na celu promowanie zrównoważonej produkcji i konsumpcji. Cel ten może zostać osiągnięty w kontekście „ram na rzecz zintegrowanej polityki produktowej ukierunkowanej na cykl życia”, wskazanej w szóstym programie działań na rzecz środowiska (6EAP). Najważniejszym celem jest zapewnienie wysokiego poziomu ochrony oraz rozerwanie powiązania pomiędzy zanieczyszczeniem środowiska a rozwojem gospodarczym, a tym samym działaniem w ramach Lizbońskiej Strategii Odnowy Gospodarczej i Społecznej (2000) ⁽¹⁾ oraz Strategii Zrównoważonego Rozwoju (Göteborg, 2001) ⁽²⁾ Unii Europejskiej.

Dokładniej, komunikat w sprawie „Zintegrowanej Polityki Produktowej” ⁽³⁾ (IPP) proponuje nową strategię dla wzmocnienia i ponownego skoncentrowania polityk ochrony środowiska dotyczących produktów oraz rozwoju rynku bardziej proekologicznych produktów. Wspólnotowe oznakowanie ekologiczne jest jednym z narzędzi, które mogą pomóc w osiągnięciu tego celu. W ramach programu oznakowania ekologicznego istnieje pokaźna ilość informacji i znaczne doświadczenie w zakresie polityki dotyczącej produktów opartej na założeniach ekologicznego cyklu życia, które powinny zostać udostępnione zainteresowanym stronom przy dalszym opracowywaniu metody Zintegrowanej Polityki Produktowej.

W ramach przechodzenia do zrównoważonej konsumpcji i produkcji, nowe dyrektywy ⁽⁴⁾ w sprawie zamówień publicznych włączające kwestie ochrony środowiska do zamówień publicznych oraz opublikowany ostatnio „Podręcznik na temat ekologicznych zamówień publicznych” otwierają nowe możliwości dla wspólnotowego oznakowania ekologicznego. Choć publiczni nabywcy w swoich ofertach mogą nie żądać wyraźnie produktów i usług noszących wspólnotowe oznakowanie ekologiczne, to jednak nowe dyrektywy dają możliwości stosowania kryteriów określonych w programie lub kryteriów im równoważnych podczas określania środowiskowych wymogów wydajnościowych lub funkcjonalnych. Powinno to zachęcić władze publiczne do podjęcia politycznej decyzji, aby uczynić ich zakupy proekologicznymi poprzez wspólnotowe oznakowanie ekologiczne i jego kryteria lub inne równoważne systemy, które dostarczają silnej podstawy informacyjnej dotyczącej produktów.

Wspólnotowe oznakowanie ekologiczne jest również powiązane z całym szeregiem instrumentów mających na celu czystsza produkcję oraz opracowanie i stosowanie technologii przyjaznych dla środowiska. Jego struktury, procedury i wiedza są uznane za silny punkt wyjścia do opracowania środków wykonawczych dla proponowanej dyrektywy w sprawie ekoprojektu dla produktów wykorzystujących energię. Priorytetowa dziedzina działań w ramach planu działań na rzecz technologii dla środowiska (ETAP), a mianowicie opracowywanie i realizacja celów wydajności, obejmuje zbadanie zależności pomiędzy pojęciem celów wydajności a funkcjonalnością towarów i usług w aspekcie środowiskowym, której dotyczą inicjatywy UE, takie jak wspólnotowe oznakowanie ekologiczne.

Rozszerzenie UE o 10 nowych państw członkowskich w maju 2004 r. stworzyło nowe warunki dla rozwoju oznakowania ekologicznego oraz wnoszenia wkładu w dziedzinę komunikacji i podnoszenia wiedzy o środowisku. Wyraźne, ogólnoeuropejskie oznakowanie ekologiczne, takie jak „Kwiat”, mogłoby znacznie ułatwić konsumentom kupowanie ekologicznych produktów w całej Europie, pomagając jednocześnie w poznaniu przez nich oznakowania typu I.

Dobrze opracowane, oparte na rynku programy oznakowania środowiskowego pozostaną dla konsumentów atrakcyjne dzięki swojej bezpośredniości i prostocie oraz dlatego, że zapewniają obywatelom lepsze i łatwiej dostępne informacje na temat środowiska. Są one także przyjazne dla sektora biznesu, ponieważ podnoszą atrakcyjność produktu dając korzyści handlowe w punkcie sprzedaży, jeśli są opracowane wspólnie z producentami i są dostępne dla przedsiębiorstw za rozsądną cenę.

Jest oczywiste, że oznakowanie ekologiczne nie osiągnęło jeszcze zadowalającej penetracji rynkowej. Znajduje się ono obecnie w lepszej sytuacji niż poprzednio, przy ciągle rozszerzającym się zakresie grup produktów (w tym zarówno towarów, jak i usług) i przy stałym wchodzeniu nowych zastosowań, tym niemniej oczywiste jest, że program musi zostać zrewidowany, jeśli ma osiągnąć swoje pierwotne cele we właściwy sposób, w szczególności zostać aktywnie przyjęty przez środowisko gospodarcze. Z uwagi na rewizję programu wspólnotowego oznakowania ekologicznego prowadzone jest badanie oceniające jego ogólną efektywność w ograniczaniu negatywnego wpływu na środowisko. Ocenie zostanie poddany wkład programu w zrównoważoną konsumpcję i produkcję i zostaną przedstawione propozycje dotyczące sposobu w jaki, poprzez swoją rewizję, powinien on najlepiej sprostać wyzwaniu promowania zrównoważonego rozwoju w Europie, a także czynieniu go bardziej atrakcyjnym dla podmiotów gospodarczych, w szczególności dla MŚP. Niniejszy plan pracy powinien w pełni wspierać ocenę programu i jego rewizję, nie ograniczając jednak w żaden sposób możliwości wprowadzenia ewentualnych zmian do programu oznakowania ekologicznego, gdy rozporządzenie zostanie zmienione.

⁽¹⁾ COM 2000/7: http://europa.eu.int/growthandjobs/key/index_en.htm.

⁽²⁾ COM(2001)264 wersja ostateczna: http://europa.eu.int/eur-lex/en/com/cnc/2001/com2001_0264en01.pdf.

⁽³⁾ COM(2003) 302 wersja ostateczna: http://europa.eu.int/eur-lex/en/com/cnc/2003/com2003_0302en01.pdf.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 134 z 30.4.2004, str. 1 oraz str. 114.

Podstawowym celem niniejszego zrewidowanego planu pracy jest zatem wykorzystanie wiedzy i doświadczeń wyniesionych z funkcjonowania programu oznakowania ekologicznego oraz określenie programu pracy na następne trzy lata, posiadającego następujące cele:

- uczynić wspólnotowe oznakowanie ekologiczne bardziej skutecznym instrumentem dla poprawy środowiskowej jakości towarów i usług;
- zrewidowany plan pracy powinien również skoncentrować się na wspieraniu trwającej obecnie oceny programu oznakowania ekologicznego oraz zbliżającej się rewizji rozporządzenia;
- nadal wносить wkład do czynienia konsumpcji bardziej zrównoważoną oraz do realizacji celów polityki określonych we wspólnotowej Strategii Zrównoważonego Rozwoju oraz szóstym programie działań na rzecz środowiska;
- w najbardziej efektywny sposób wykorzystywać środki przydzielone dla programu przez Komisję, państwa członkowskie oraz Komitet Unii Europejskiej ds. Oznakowania Ekologicznego (EUEB) ⁽¹⁾.

STRATEGIA OPRACOWANIA PROGRAMU NA LATA

2005–2007

1. Polityka i strategia na rzecz rewizji rozporządzenia o oznakowaniu ekologicznym

Wspólnotowe oznakowanie ekologiczne stale się rozwija oraz przystosowuje swoją długoterminową politykę i strategię. Musi ono być ściśle zintegrowane z toczącymi się dyskusjami i pracami na rzecz wprowadzenia w życie komunikatu w sprawie Zintegrowanej Polityki Produktowej UE, a także z innymi opracowywanymi instrumentami prawnymi, takimi jak wnioskowana dyrektywa w sprawie eko-projektu dla produktów wykorzystujących energię (EuP), dyrektywa ramowa 92/75/EWG dotycząca urządzeń gospodarstwa domowego oraz decyzja Rady „Energy Star” dotycząca urządzeń biurowych, realizacją ETAP, szóstego programu działań na rzecz środowiska oraz wspólnotowej Strategii Zrównoważonego Rozwoju. Wspólnotowe oznakowanie ekologiczne musi również podążać ściśle za szerszym rozwojem wydarzeń w zakresie ekologicznego oznakowania produktów, jak również oznakowań dotyczących etyki, jakości i zdrowia, zapewniając ponadto odpowiednie zaangażowanie różnych komitetów naukowych w celu dalszego doskonalenia naukowej podstawy kryteriów ekologicznych. Równie istotne są wydarzenia w dziedzinie Systemów Zarządzania Środowiskiem, w szczególności systemu eko-zarządzania i audytu we Wspólnocie (EMAS).

W celu bardziej skutecznego zarządzania różnorodnymi dyskusjami i przepływem informacji związanych z tematem, zarówno w obrębie programu, jak i w stosunku do zewnętrznych forów, oraz przygotowania i poprowadzenia debaty nad przyszłością programu, w pierwszym planie pracy dotyczącym oznakowania ekologicznego ustanowiona została grupa ds. zarządzania polityką. Wniosła ona bardzo cenny wkład do przyszłej polityki i strategii programu poprzez zajęcie się kwestiami integracji z innymi politykami środowiskowymi, synergiami z innymi instrumentami informacyjnymi oraz szerokim zakresem kwestii związanych z długoterminową polityką. Określiła wyraźnie główne wyzwania, w obliczu których stoi obecnie program oraz wniosła wkład do dyskusji poprzez opracowanie różnorodnych pomysłów dotyczących oceny i rewizji programu. Pomysły te zostaną przedstawione w dyskusji nad rewizją programu, przy czym spotkania z udziałem zainteresowanych stron powinny być uznane za priorytet.

Cel

Priorytetem dla EUEB, państw członkowskich i Komisji powinno być opracowanie i przystosowanie długoterminowej polityki i strategii programu oznakowania ekologicznego w świetle zbliżającej się rewizji rozporządzenia. Powinni oni również przyczynić się do integracji oznakowania ekologicznego z mającymi miejsce różnorodnymi wydarzeniami związanymi z polityką, odnoszącymi się do zrównoważonej konsumpcji (takimi jak IPP, EuP, ekologiczne zamówienia publiczne, częściej stosowane etykietowanie, zmniejszone opodatkowanie za produkty ekologiczne, ETAP, itp.).

Działania

EUEB, państwa członkowskie i Komisja powinni przyjąć za priorytet wniesienie wkładu w ocenę i rewizję programu oznakowania ekologicznego, aby przyczynić się do opracowania i przystosowania jego długoterminowej polityki i strategii. Wkład ten powinien być wniesiony w formie spotkań, badań i mobilizacji wiedzy fachowej po opublikowaniu wyników badania.

⁽¹⁾ Uwaga: Komisja pełni dla EUEB rolę sekretariatu i uczestniczy we wszystkich jego działaniach.

2. Cele dla poprawy stanu środowiska oraz penetracji rynkowej

Cele dla poprawy stanu środowiska oraz penetracji rynkowej zostaną określone w świetle rewizji programu. Będą one dążyć w szczególności do:

- a) zwiększenia liczby rynków potencjalnie otwartych dla ekologicznie oznakowanych produktów poprzez stopniowe rozszerzenie zakresu grup produktów z oznakowaniem ekologicznym i uczynienie go bardziej atrakcyjnym dla producentów;
- b) w obrębie każdego z tych rynków/grup produktów, znacznego zwiększenia widoczności oznakowania ekologicznego (tj. ilości ekologicznie oznakowanych produktów na rynku);
- c) rozważenia ogólnych korzyści programu dla środowiska i jego wkładu w uczynienie konsumpcji bardziej zrównoważoną;
- d) dalszego kształtowania potencjalnych synergii pomiędzy wspólnym oznakowaniem ekologicznym a EMAS.

a) Opracowanie grup produktów

Obecnie przyjęto kryteria dla 23 grup produktów: produkty z papieru bibułkowego, zmywarki do naczyń, środki ulepszania gleby, materace, farby i lakiery do wnętrz, obuwie, wyroby włókiennicze, komputery osobiste, detergenty do prania, detergenty do zmywarek, papier do kopiarek, żarówki, komputery przenośne, chłodziarki, pralki, środki czyszczące ogólnego stosowania oraz środki czyszczące do urządzeń sanitarnych, detergenty do ręcznego zmywania naczyń, odbiorniki telewizyjne, twarde wykładziny podłogowe, odkurzacze, usługi hotelarskie, usługi kempingowe oraz smary.

Aby grupa produktów mogła zostać uznana za priorytet dla oznakowania ekologicznego, musi zostać spełniony szereg różnorodnych warunków. Artykuł 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1980/2000 w szczególności precyzuje niektóre kluczowe wymogi dotyczące nadawania się produktu do oznakowania ekologicznego. Produkt musi być znaczący z punktu widzenia rynku wewnętrznego i musi być sprzedawany do ostatecznej konsumpcji lub użycia. Musi on wiązać się ze znaczącym oddziaływaniem na środowisko, na które wybór konsumenta może mieć pozytywny wpływ, zaś producenci i detaliści muszą być skłonni do umieszczenia oznakowania ekologicznego na swoich produktach.

Na podstawie kontrolnego wykazu pytań zamieszczonego w pierwszym planie pracy przeprowadzone zostało badanie nad ustaleniem priorytetowości⁽¹⁾, a otrzymaną w jego wyniku priorytetową grupę produktów zamieszczono w dodatku 1. W świetle rewizji programu EUEB i państwa członkowskie powinny nadal rozwijać metodykę ustalania priorytetowości grup produktów na podstawie badania i zgodnie z zaleceniami dotyczącymi dalszych prac i udoskonaleń, opublikowanymi w wynikach badania. Powinni oni ponadto rozszerzyć ocenę korzyści dla środowiska i perspektyw handlowych potencjalnych grup produktów. Należy również dalej przeanalizować szczególne wymogi dotyczące oceny stopnia ważności dla usług.

Udoskonalona metodyka powinna zapewnić obiektywny sposób ustalania priorytetowości grup produktów dla towarów i usług. Powinna także wziąć pod uwagę to, czy dany towar lub usługa ma wyraźny związek z istniejącymi grupami produktów.

Należy ustanowić grupę *ad hoc* ds. zarządzania w celu obiektywnego i przejrzystego określenia, które grupy produktów powinny mieć najwyższy priorytet.

Prace wykonane przy opracowywaniu grup produktów nie powinny jednak ograniczać możliwości wprowadzenia zmian do sposobu, w jaki grupy produktów są traktowane podczas rewizji programu oznakowania ekologicznego.

Cel

W świetle rewizji programu, ustalić zestaw grup produktów stanowiących wystarczająco pełny i łatwy w zarządzaniu asortyment produktów, w celu zainteresowania detalistów, producentów, w tym również MŚP, a także konsumentów.

W najlepszy sposób wykorzystać środki przydzielone na opracowanie grup produktów przez skupienie uwagi na tych grupach produktów, które najbardziej nadają się do wspólnego oznakowania ekologicznego.

W ciągu pięciu lat liczba ustalonych grup produktów powinna wzrosnąć do 30-35.

(¹) AEAT, dokument poufny, „Ustalenie priorytetowości nowych grup produktów do oznakowania ekologicznego”, sprawozdanie Komisji Europejskiej, DG ds. Środowiska, maj 2004 r.
http://europa.eu.int/comm/environment/ecolabel/product/pg_prioritisation_en.htm

Działania

Listę grup produktów priorytetowych należy regularnie aktualizować po konsultacjach z EUEB. Przy okazji rewizji każdej grupy produktów stopień jej ważności powinien zostać ponownie oceniony przez EUEB.

Uwzględniając badanie nad ustaleniem priorytetowości przeprowadzone w ramach poprzedniego planu pracy, właściwe organy i EUEB powinni kontynuować udoskonalanie metodyki ustalania priorytetowości, w szczególności dążąc do opracowania odpowiedniego ważenia kwestii ustalania priorytetowości w badaniu. Pośród innych czynników, powinno to uwzględniać pomyślność lub niepowodzenie ustanowionej grupy produktów, korzyści dla środowiska płynące z potencjalnej grupy produktów oraz szczególne wymogi dotyczące oceny stopnia priorytetu dla usług, w świetle wyników i ukierunkowań wynikających z toczącej się oceny programu.

Komisja, EUEB i państwa członkowskie powinni, oprócz przeprowadzenia niezbędnych rewizji, dążyć do ustanawiania dwu nowych grup produktów każdego roku. Okres ważności kryteriów grupy produktów powinien na ogół wynosić cztery do pięciu lat (choć można go dostosowywać w zależności od przypadku).

W celu przedstawienia zaleceń, które grupy produktów mają mieć najwyższy priorytet oraz powiadomienia o harmonogramie rewizji grup produktów należy ustanowić grupę ad hoc ds. zarządzania przy EUEB, która będzie spotykać się raz do roku. Grupa ta ustanowi także metodykę określania pilności rewizji kryteriów na podstawie rozwoju sytuacji technicznej w odnośnych dziedzinach.

Opracowanie nowych grup produktów nie powinno jednak ograniczać potrzeby poświęcenia czasu i środków na przeprowadzenie procesu rewizji programu oznakowania ekologicznego.

b) Penetracja runku, widoczność i świadomość ekologiczna konsumentów

Istnieją cztery parametry służące do pomiaru widoczności oznakowania ekologicznego:

- przedsiębiorstwa: ilość przedsiębiorstw, którym przyznano oznakowanie ekologiczne;
- produkty: ilość produktów, dla których przedsiębiorstwa te używają oznakowania ekologicznego;
- artykuły: ilość artykułów z grupy tych produktów sprzedawana z oznakowaniem ekologicznym;
- wartości: wartość sprzedaży tych artykułów na warunkach loco zakład.

Obecnie (maj 2005 r.) istnieje ponad 250 przedsiębiorstw, które używają wspólnotowego oznakowania ekologicznego (w porównaniu z 87 w sierpniu 2001 r.) na kilkuset swoich produktach. Wyroby włókiennicze, farby i lakiery do wnętrz oraz usługi hotelarskie, to przodujące grupy produktów pod względem liczby wnioskodawców. Rozmieszczenie posiadaczy wspólnotowego oznakowania ekologicznego oraz ich produktów na terenie Unii Europejskiej i na Europejskim Obszarze Gospodarczym jest jeszcze dość nierównomierne, lecz w porównaniu z przeszłością wykazuje o wiele lepsze i bardziej zrównoważone objęcie produktów.

Ilość artykułów posiadających wspólnotowe oznakowanie ekologiczne sprzedanych w 2004 r. szacowana jest na około 400 milionów (w porównaniu do 54 milionów w 2001 r.) o szacowanej wartości sprzedaży loco zakład wynoszącej 700 milionów EUR, w porównaniu do 114 milionów EUR w 2001 r.

Produkty ze wspólnotowym oznakowaniem ekologicznym są jednak stosunkowo nieznaczące pod względem faktycznej penetracji rynku, stanowiąc obecnie wciąż znacznie mniej niż 1 % całkowitego rynku różnych grup produktów.

Głównym celem programu powinna być istotna poprawa jego atrakcyjności dla uczestników życia gospodarczego, jak również znacznie zwiększenie ilości oznakowanych produktów, po to aby uczynić oznakowanie ekologiczne widocznym na rynku i zwiększyć jego wpływ na środowisko. Jednocześnie, program powinien dążyć do ciągłego wzmacniania tej widoczności, tak aby zmierzać ku pełnej teoretycznej możliwości penetracji rynku przez oznakowanie ekologiczne, która ogólnie zawiera się w granicach od 5 % do 25 % ogólnego rynku (w zależności od branej pod uwagę grupy produktów oraz selektywności dotyczących jej kryteriów oznakowania ekologicznego).

W tym względzie, właściwe organy ds. oznakowania ekologicznego powinny kontynuować rozpoznawanie docelowych grup produktów w każdym Państwie Członkowskim. Zintegrowana strategia wprowadzania do obrotu mogłaby znacznie poprawić orientację konsumentów oraz atrakcyjność rynkową, jak pomyślnie udowodnił to „Europejski Tydzień Kwiatu” z października 2004 r.

Zdobyte doświadczenie wskazuje, że strona popytu musi być rozważana w bardziej proaktywny sposób, zaś ostatnie doświadczenie „Europejskiego Tygodnia Kwiatu” 2004 pokazuje, iż połączona strategia podaży-popytu mogłaby wiele zmienić.

Bardzo istotne jest, aby promować uznanie oznakowania ekologicznego we wszystkich państwach członkowskich i motywować przedsiębiorstwa do jego stosowania oraz kłaść nacisk na praktyczne korzyści, jakie mogą z niego wynieść.

Potrzeba wspólnej metodyki badań konsumenckich wynika z prac grupy ds. zarządzania wprowadzaniem do obrotu w trakcie realizacji pierwszego planu pracy. Należy podjąć badania w celu monitorowania stopnia uznania oraz śledzenia rozwoju świadomości ekologicznej konsumentów. Istotne będzie promowanie uznania wspólnotowego oznakowania ekologicznego we wszystkich państwach członkowskich oraz jednoczesne dzielenie się doświadczeniami we wdrażaniu oznakowania ekologicznego pomiędzy „starymi” i „nowymi” państwami członkowskimi.

Komisja przygotowuje serię broszur wyjaśniających cele i znaczenie oznakowania ekologicznego dla określonych grup produktów z myślą o dołączeniu ich do produktów z oznakowaniem ekologicznym sprzedawanych konsumentom. Opracowywany jest również szereg różnorodnych broszur mających na celu dostarczenie producentom i detalistom informacji o kryteriach dotyczących wiodących grup produktów (kryteria ogólne, kryteria dla wyrobów włókienniczych, obuwia, detergentów do prania, farb i lakierów). Materiały te będą dalej udoskonalane i rozprowadzane systematycznie przez członków EUEB.

Aby zoptymalizować wykorzystanie środków marketingowych, państwa członkowskie powinny działać we współpracy z producentami w celu zorganizowania wspólnych kampanii marketingowych w ich krajach.

Cele

Roczne zwiększenie o co najmniej 50 % wartości i/lub ilości artykułów oznakowanych ekologicznie.

Osiągnięcie przed końcem planu pracy minimalnego poziomu widoczności we wszystkich państwach członkowskich, wraz z metodyką optymalnego sposobu jej pomiaru.

Wszyscy właściwi producenci i detaliści powinni być świadomi istnienia wspólnotowego oznakowania ekologicznego, a na dłuższą metę więcej niż połowa europejskich konsumentów powinna uznawać logo wspólnotowego oznakowania ekologicznego jako znak doskonałości środowiskowej.

Działania

Przed końcem pierwszego roku realizacji niniejszego planu pracy grupa zarządzająca ds. wprowadzania do obrotu, przy udziale państw członkowskich, powinna przedstawić zalecenia dotyczące sposobów pomiaru „rynkowej penetracji, widoczności i świadomości ekologicznej konsumentów” oraz jakie powinny być docelowe poziomy takiej świadomości, uwzględniając doświadczenie zdobyte w ramach kampanii „Tydzień Kwiatu 2004”.

EUEB powinien udoskonalić istniejące już mechanizmy sprawozdawczości ustanawiając roczne statystyki w celu śledzenia rynkowej penetracji dla różnych grup produktów.

EUEB, państwa członkowskie i Komisja powinni promować wspólnotowe oznakowanie ekologiczne w celu osiągnięcia uzgodnionych celów. Celem tych działań powinni stać się w szczególności detaliści oraz urzędnicy zajmujący się zamówieniami publicznymi (patrz poniżej). Składanie sprawozdań (i wymiana informacji) dotyczących tych działań powinno odbywać się co najmniej raz w roku podczas posiedzeń EUEB. Jednocześnie należy systematycznie pozyskiwać i brać pod uwagę reakcje zainteresowanych stron.

W tym celu państwa członkowskie powinny opracować strategię wprowadzania do obrotu, obejmującą stosowne działania w kolejności ich ważności.

W stosownych przypadkach należy tworzyć sojusze ze wszystkimi zainteresowanymi stronami (w tym z organizacjami pozarządowymi, producentami, organizacjami konsumenckimi i detalistami) w celu powiększenia wiedzy o systemie działania tych organizacji oraz pobudzenia rynkowej promocji „Kwiatu” poprzez ich sieci kontaktowe.

EUEB, państwa członkowskie i Komisja powinni promować dzielenie się doświadczeniami we wdrażaniu oznakowania ekologicznego pomiędzy „starymi” i „nowymi” państwami członkowskimi, np. w formie sesji szkoleniowych.

Patrz także: wspólne działania promocyjne (sekcje 4b i 5)

c) Korzyści dla środowiska

Ogólnym celem oznakowania ekologicznego jest promowanie produktów, które potencjalnie mogą zmniejszać negatywny wpływ na środowisko na podstawie dowodów naukowych i zgodnie z art. 1 ust. 4 rozporządzenia o oznakowaniu ekologicznym (rozporządzenia (WE) nr 1980/2000) w porównaniu do innych produktów w tej samej grupie, a przez to przyczynić się do skutecznego wykorzystywania zasobów oraz wysokiego poziomu ochrony środowiska. Dzięki temu przyczynia się ono do czynienia konsumpcji bardziej zrównoważoną oraz do realizacji celów polityki określonych we wspólnotowej Strategii Zrównoważonego Rozwoju (na przykład, w dziedzinach zmian klimatycznych, efektywności wykorzystania zasobów oraz ekotoksyczności), szóstym programie działań na rzecz środowiska oraz w Komunikacie w sprawie Zintegrowanej Polityki Produktowej.

Dotychczasowe badania i sprawozdania wykazały, że konkretne korzyści dla środowiska wynikające z oznakowań ekologicznych są trudne do oszacowania z powodu trudności wyodrębnienia i zmierzenia ich spośród korzyści środowiskowych uzyskiwanych za sprawą innych środków środowiskowych. Podczas gdy bezpośrednie korzyści odnoszą się głównie do oszczędności środowiskowych, które mogłyby być uzyskane, gdyby udział rynkowy produktów z oznakowaniem ekologicznym zwiększył się, pośrednie korzyści uwzględniają inne pozytywne wpływy, jakie oznakowanie ekologiczne odniosło i mogłoby potencjalnie odnieść w przyszłości. Zakończone niedawno badanie na temat „Bezpośrednich i pośrednich korzyści wspólnotowego oznakowania ekologicznego” pokazuje, że przy 20 % wzroście swojego udziału rynkowego wspólnotowe oznakowanie ekologiczne mogłoby przyczynić się do osiągnięcia znacznych korzyści poprzez swoje pośrednie korzyści, potencjalnie działając jako jeden z najbardziej opłacalnych instrumentów zmniejszania emisji CO₂ w porównaniu do zestawu innych działań wynikających z polityk i programów.

Zamówienia publiczne stanowią około 16 % ⁽¹⁾ całkowitego PKB UE, należy zatem bardziej systematycznie zachęcać nabywców w przedsiębiorstwach oraz innych organizacjach rządowych i pozarządowych do stosowania kryteriów oznakowania ekologicznego w ich zaproszeniach do składania ofert. Istotny wkład w tym względzie wnoszą opublikowane niedawno „Podręcznik na temat ekologicznych zamówień publicznych”.

Świadomość ekologiczna nabywców nie jest jednak jeszcze na tyle wysoka, aby miała istotny wpływ na rynek. Zatem, jednym z konkretnych celów powinno być w szczególności zwiększenie zapotrzebowania publicznych nabywców na ekologiczne produkty w ciągu następnych trzech lat. Należy zbadać środki służące zwiększeniu takiego zapotrzebowania.

Cele

Zwiększyć zrównoważoną konsumpcję i wzmocnić cele polityki określone we wspólnotowej Strategii Zrównoważonego Rozwoju, szóstym programie działań na rzecz środowiska oraz w Komunikacie w sprawie Zintegrowanej Polityki Produktowej.

Urzędników zajmujących się zamówieniami publicznymi należy możliwie jak najwcześniej poinformować o możliwościach stosowania kryteriów oznakowania ekologicznego w ich zaproszeniach do składania ofert.

Działania

EUEB powinien kontynuować prace nad oszacowaniem pośrednich i bezpośrednich korzyści dla środowiska wynikających z oznakowania ekologicznego jako całości. Należy również systematycznie oszacowywać potencjalne korzyści dla wszystkich nowych lub zrewidowanych kryteriów dla grup produktów.

EUEB, państwa członkowskie i Komisja powinni informować urzędników publicznych i prywatnych zajmujących się zamówieniami publicznymi o możliwościach stosowania kryteriów wspólnotowego oznakowania ekologicznego lub równoważnych im kryteriów w ich zaproszeniach do składania ofert.

d) Synergie pomiędzy wspólnotowym oznakowaniem ekologicznym i EMAS

Uzupełniające i wzajemnie wspierające się role wspólnotowego oznakowania ekologicznego i EMAS należy przeanalizować i podnieść do rangi rzeczywistego partnerstwa w świetle rewizji tych dwóch systemów. Dla zapewnienia skuteczności obydwu systemów niezbędna jest ścisła współpraca oraz dokładne poznanie sposobu, w jaki będą one wspólnie pracować. Jak stwierdzono w poprzednim planie pracy, przedsiębiorstwo, które posiada EMAS lub ISO 14001 jest niewątpliwie systematycznie zarządzane ze środowiskowego punktu widzenia i ciągle poprawia swoje wyniki w zakresie ochrony środowiska ponad minimalne wymogi prawne. Produkt noszący wspólnotowe oznakowanie ekologiczne jest niewątpliwie jednym z najlepszych z punktu widzenia ochrony środowiska. Przedsiębiorstwo posiadające EMAS może odnieść korzyść ze stosowania w swojej polityce środowiskowej kryteriów wspólnotowego oznakowania ekologicznego jako jasnego i pozytywnego celu ekologicznego dla swoich produktów. Na podstawie wdrożenia kryteriów oznakowania ekologicznego można stworzyć jasne cele dla funkcjonowania w aspekcie ekologicznym. Przedsiębiorstwo, które ma lub chce mieć oznakowanie ekologiczne dla swoich produktów może skorzystać z systemu EMAS do zarządzania i zachowania zgodności ze wszystkimi pokrewnymi kryteriami, czerpiąc jednocześnie korzyść z rozszerzonych możliwości marketingowych. W ramach wspólnotowego programu oznakowania ekologicznego stają się możliwe różnorodne obniżki opłat, np. dla przedsiębiorstw certyfikowanych według EMAS i ISO 14001, MŚP oraz początkujących.

⁽¹⁾ Sprawozdanie Komisji na temat skutków gospodarczych zamówień publicznych „Sprawozdanie z funkcjonowania rynków zamówień publicznych w UE: korzyści wynikające ze stosowania dyrektyw UE oraz wyzwania dla przyszłości”, z 3.2.2004.
http://europa.eu.int/comm/internal_market/publicprocurement/docs/public-proc-market-final-report_en.pdf.

3. Współpraca, koordynacja i powiązania pomiędzy programem UE i innymi programami oznakowania ekologicznego typu I w państwach członkowskich

Jak stwierdzono w poprzednim planie pracy, koordynacja i współpraca pomiędzy wspólnotowym oznakowaniem ekologicznym a innymi oznakowaniami ekologicznymi w państwach członkowskich powinna stopniowo stawać się systematyczna i wszechstronna. Może to zwiększyć ekonomiczną skuteczność programów i przyczynić się do zmniejszenia potencjalnych oddziaływań zakłócających handel. W tym celu ustanowiona została grupa ds. zarządzania współpracą i koordynacją, która spotykała się około cztery razy w ciągu roku.

W świetle doświadczenia zdobytego w ciągu ostatnich trzech lat w grupie ds. zarządzania współpracą i koordynacją, cele związane ze współpracą i koordynacją są nadal ważne. Grupa nie osiągnęła jeszcze całego swojego teoretycznego potencjału.

Główne pozytywne wyniki skupiają się w dwu dziedzinach: zebrano wiele informacji na temat sposobu pracy właściwych organów, w rezultacie czego podjęto działania w celu zharmonizowania procedur innych właściwych organów. Jest to ważny krok do przodu, gdyż wiarygodność programu wymaga stosowania jednolitych procedur przez wszystkie właściwe organy.

Jednakże współpraca i koordynacja pomiędzy wspólnotowym oznakowaniem ekologicznym a innymi programami oznakowania ekologicznego w państwach członkowskich wyraźnie ma jeszcze długą drogę do przebycia, gdyż wysoki poziom współpracy wymaga wysokiego stopnia zaangażowania od wszystkich stron.

W celu poprawy tej sytuacji, w ramach poprzedniego planu pracy podjęto szereg działań, takich jak nawiązanie aktywnych kontaktów z krajowymi programami oznakowania ekologicznego, aby pobudzić je do dalszej współpracy z programem wspólnotowego oznakowania ekologicznego. Inicjatywny podjęte przez grupę ds. zarządzania współpracą i koordynacją obejmują zorganizowanie spotkania pomiędzy programem wspólnotowego oznakowania ekologicznego a przewodniczącymi lub przedstawicielami krajowych programów oznakowania ekologicznego, jak również zbadanie podobieństw pomiędzy wspólnotowym oznakowaniem ekologicznym a innymi krajowymi programami oznakowania pod względem udziału zainteresowanych strony i weryfikacji. Inne działania polegają na badaniu harmonizacji kryteriów grup produktów, przy zachęcających wynikach w niektórych państwach członkowskich, np. Austrii. Ważne prace w tej dziedzinie są nadal w toku.

Jak stwierdzono w poprzednim planie pracy, znaczne oszczędności środków zostaną osiągnięte poprzez lepszą koordynację opracowywania grup produktów.

Ostatnią, choć nie mniej ważną sprawą jest to, że rozszerzenie UE o 10 nowych państw członkowskich wprowadziło pewne nowe krajowe oznakowania ekologiczne, które otworzyły nowe możliwości dla współpracy, jak również nowe wyzwania.

Cele

Wykorzystać synergie pomiędzy wspólnotowym oznakowaniem ekologicznym a innymi programami oznakowania ekologicznego w państwach członkowskich poprzez stopniowe i systematyczne zwiększanie współpracy, koordynacji i powiązań pomiędzy nimi, w szczególności mając na uwadze rewizję programu o znakowania ekologicznego.

Działania

Grupa zarządzająca ds. współpracy i koordynacji powinna przygotować i wdrożyć strategię dotyczącą sposobu pobudzenia krajowych programów oznakowań ekologicznych typu I do dalszej współpracy i powiązania ze wspólnotowym oznakowaniem ekologicznym.

a) Koordynacja opracowywania grup produktów

Program wspólnotowego oznakowania ekologicznego oraz inne programy powinny systematycznie wymieniać informacje o swoich istniejących grupach produktów i o swoich systemach opracowywania grup produktów oraz powinny, w stosownych przypadkach, koordynować swoje wysiłki, zmobilizować zasoby, wiedzę fachową i wyniki. Może to prowadzić do wzajemnych oszczędności, wyjaśnienia odpowiednich ról różnych systemów, ułatwienia harmonizacji (w przypadkach, gdy podobne oznakowania mają podobne cele). Wszystkie uczestniczące organy powinny pracować nad wypracowaniem swojego poglądu dotyczącego sposobu, w jaki wspólnotowe oznakowanie ekologiczne i inne programy oznakowania mogą najlepiej wzajemnie na siebie oddziaływać w dłuższej perspektywie w świetle zbliżającej się rewizji rozporządzenia o wspólnotowym oznakowaniu ekologicznym.

Uczyniono to podczas poprzedniego planu pracy (na przykład w przypadku „Skandynawskiego Łabędzia” i „Ściegu Milieukeur”), lecz współpraca nie była systematyczna i w celu osiągnięcia progowego poziomu harmonizacji należy włożyć więcej wysiłku. Wysiłki koordynacyjne pomiędzy wspólnotowym oznakowaniem ekologicznym a krajowymi programami będą teraz skupiać się na dziedzinach ustalania priorytetowości opracowywania grup produktów, konwergencji, podnoszenia świadomości odnośnie do określonych potrzeb i warunków na poziomie krajowym – a wszystko to w stosunku do wniesienia wkładu w rewizję rozporządzenia o oznakowaniu ekologicznym.

Aby uczynić proces koordynacji jaśniejszym i bardziej systematycznym, na początku opracowywania lub rewizji grupy produktów należy wyraźnie określić stanowisko państw członkowskich w sprawie strategii dotyczącej stosowanych krajowych programów. W szczególności, gdy istnieją już kryteria wspólnotowego oznakowania ekologicznego dla grupy produktów i państwo członkowskie samodzielnie postanowi, aby opracować nowe kryteria dla swojego krajowego oznakowania, rozumowanie będące podstawą prac związanych z opracowaniem kryteriów oraz określone krajowe warunki, które czynią je niezbędnymi powinny zostać omówione w EUEB.

Cel

Stopniowo poprawiać koordynację opracowywania grup produktów w różnych programach znakowania w UE, szczególnie w świetle rewizji programu oznakowania ekologicznego.

Działania

EUEB powinien pobudzić współpracę z krajowymi oznakowaniami w państwach członkowskich w celu dokonania przeglądu i skatalogowania wszystkich grup produktów objętych oznakowaniami ekologicznymi w UE oraz kontynuować prace nad ustanowieniem i zaktualizowaniem centralnego rejestru tych grup produktów i ich kryteriów. Prace te powinny posłużyć do rozważenia, w jaki sposób rewizja rozporządzenia o wspólnotowym oznakowaniu ekologicznym może przyczynić się do lepszej koordynacji z krajowymi i międzynarodowymi programami oznakowania.

EUEB oraz organy innych oznakowań w państwach członkowskich powinni stopniowo koordynować swoje programy prac oraz systematycznie wymieniać informacje.

EUEB powinien uwzględnić stosowne prace prowadzone z pomocą światowej Organizacji Oznakowania Ekologicznego (GEN), również w świetle rewizji programu oznakowania ekologicznego.

- b) **Wspólne działania związane z promowaniem programu wspólnotowego oznakowania ekologicznego oraz innych programów oznakowania ekologicznego w państwach członkowskich, a także ich ekologicznie oznakowanych produktów, w celu podniesienia świadomości ekologicznej konsumentów i poznania wspólnych i uzupełniających się ról programów**

Jak stwierdzono w poprzednim planie pracy, zainteresowanym stronom należy podać informacje wyjaśniające wartość środowiskową różnych oznakowań ekologicznych w Europie, przedstawiając poszczególne programy nie jako konkurencyjne, lecz raczej jako wzajemnie się uzupełniające.

Wymaga to wspólnego omówienia kwestii dotyczących wspólnotowego oznakowania ekologicznego i krajowych oznakowań w celu zrozumienia i przedstawienia programów oraz ich wspólnych i uzupełniających się celów.

Należy dogłębniej zbadać wspólne kampanie promocyjne dla wspólnych grup produktów, wspólną stronę internetową/bazę danych, mechanizmy wzajemnego uznawania oraz specjalnie dostosowane opłaty dla producentów ubiegających się o obydwa rodzaje oznakowania.

Cel

Zbadać przykłady, kiedy wspólnotowe oznakowanie ekologiczne i inne programy oznakowania ekologicznego w państwach członkowskich silnie się uzupełniają oraz zbadać możliwości podjęcia wspólnych działań.

Działania

Grupa ds. zarządzania współpracą i koordynacją, Komisja, państwa członkowskie oraz organy innych oznakowań w państwach członkowskich powinni wspólnie opracować listę wspólnych ról i celów krajowych programów oznakowania oraz wspólnotowego oznakowania ekologicznego.

EUEB oraz organy innych oznakowań w państwach członkowskich powinni zbadać możliwości opracowania wspólnego „zielonego sklepu” oferującego ekologicznie oznakowane produkty w Internecie (oraz/lub pokrewnych działań). Jeżeli okaże się to korzystne, należy zaproponować harmonogram i budżet dla jego realizacji.

Komisja, po konsultacji z EUEB, dostosowała strukturę opłat z tytułu wspólnotowego oznakowania ekologicznego oferując odpowiednią zniżkę wnioskodawcom, którzy starają się zarówno o wspólnotowe oznakowanie ekologiczne, jak i jedno lub więcej innych oznakowań w państwach członkowskich⁽¹⁾. Należy zachęcić organy innych oznakowań w państwach członkowskich, aby uczyniły to samo.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji 2000/728/WE z dnia 10 listopada 2000 r. ustanawiająca opłaty zgłoszeniowe i roczne wspólnotowego oznakowania ekologicznego (Dz.U. L 293 z 22.11.2000, str. 18). Decyzja Komisji 2003/393/WE z dnia 22 maja 2003 r. zmieniająca decyzję 2000/728/WE ustanawiającą opłaty zgłoszeniowe i roczne wspólnotowego oznakowania ekologicznego (Dz.U. L 135 z 3.6.2003, str. 31).

4. Wspólne działania w dziedzinie promocji

Dobrowolny program może odnieść sukces i mieć znaczący wpływ na rynek tylko wówczas, jeśli dostarcza potencjalnym wnioskodawcom motywacji i jest poparty znaczną ilością działań handlowych i promocyjnych. Artykuł zrewidowanego rozporządzenia (WE) nr 1980/2000 wzywa państwa członkowskie i Komisję, we współpracy z członkami EUEB, do promocji używania wspólnotowego oznakowania ekologicznego poprzez działania związane z podnoszeniem świadomości ekologicznej oraz kampanie informacyjne skierowane do konsumentów, producentów, handlowców, detalistów i ogółu społeczeństwa. Zasadnicze znaczenie ma udział różnych zainteresowanych stron, w szczególności tych, które mogą działać jako multiplikatory (takich jak sektor detaliczny, konsumenckie i środowiskowe organizacje pozarządowe).

EUEB powinien nadal organizować regularne, odbywające się co najmniej dwa razy do roku, spotkania grupy ds. zarządzania wprowadzaniem do obrotu poświęcone zasadniczo kwestiom wprowadzania do obrotu, promocji i rozwojowi strategicznemu.

Wspólne wykorzystywanie istniejących zasobów mogłoby pozwolić na przygotowanie bardziej ambitnych kampanii poświęconych konsumentom, takich jak „Tydzień Kwiatu” w październiku 2004 r.

Cel

EUEB, Komisja i państwa członkowskie powinni, w odpowiednim stopniu, skoordynować swoje wysiłki podejmowane w zakresie promocji oraz opracować i realizować wspólne działania.

Działania

Grupa ds. zarządzania wprowadzaniem do obrotu powinna spotykać się co najmniej dwa razy do roku w celu omawiania kwestii wprowadzania do obrotu i promocji w odniesieniu do strategicznego rozwoju systemu.

Jak stwierdzono w poprzednim planie pracy, EUEB, Komisja i państwa członkowskie powinni wspólnie zidentyfikować różne kluczowe grupy docelowe oraz określić i wdrożyć strategię dla każdej z nich.

a) **Wspólne działania promocyjne w celu podnoszenia świadomości ekologicznej zainteresowanych stron**

Głównym celem jest ciągle informowanie producentów, konsumentów i multiplikatorów (detalistów i organizacje pozarządowe), zasadniczo wszystkie zainteresowane strony, o wspólnotowym oznakowaniu ekologicznym i związanych z nim wydarzeniach. Wśród odpowiednich do tego celu środków wymienić można materiały drukowane (brozury i biuletyny informacyjne, artykuły) oraz stronę internetową. Jednocześnie należy systematycznie pozyskiwać i uwzględniać reakcje ze strony zainteresowanych stron.

Komisję oraz różne właściwe organy opracowały zestaw broszur, który jest systematycznie udostępniany różnym zainteresowanym stronom, a także regularnie aktualizowany i poprawiany. W ciągu ostatnich trzech lat podjęto wysiłki w celu lepszego wykorzystania ograniczonych zasobów przy opracowywaniu broszur, biuletynów oraz materiałów informacyjnych oraz bardziej systematycznego rozpowszechniania ich wśród najważniejszych docelowych grup.

Podobnie, strona internetowa poświęcona wspólnotowemu oznakowaniu ekologicznemu (<http://europa.eu.int/ecolabel>) stała się dobrym źródłem wszelkich stosownych informacji i jest regularnie aktualizowana. Liczba odwiedzin tej strony ciągle wzrasta i obecnie wynosi około 75 000 na miesiąc. Aby wzmocnić jej wiarygodność i przejrzystość, wszystkie zainteresowane strony, w tym przemysł, konsumentów oraz środowiskowe organizacje pozarządowe zachęca się do regularnego wnoszenia pomysłów i uwag. Istotne jest, aby kontynuować ten kierunek prac i w pełni rozwinąć tę stronę internetową.

Poza dostarczeniem odpowiednich narzędzi informacyjnych istotne jest również, aby rozważyć imprezy, takie jak wystawy i targi, w celu zaprezentowania wspólnotowego oznakowania ekologicznego szerszej społeczności. Dotychczas nie przeprowadzono systematycznej analizy w celu zbadania, jakie wystawy i targi są najodpowiedniejsze do promowania programu, choć odbyło się to na zasadzie doraźnej podczas ukierunkowanych działań marketingowych. Innym ważnym aspektem, który został zbadany jest możliwość używania produktów z oznakowaniem ekologicznym podczas imprez na dużą skalę, takich jak mistrzostwa świata, igrzyska olimpijskie lub festiwale, itp. Wyniki są bardzo pozytywne, jak na przykład podczas Igrzysk Olimpijskich w Atenach w 2004 r. oraz zbliżających się Zimowych Igrzysk Olimpijskich w 2006 r. w Turynie.

Cele i środki wykonawcze podane w poprzednim planie pracy pozostają ważne dla zrewidowanego planu pracy.

Cel

Ciągle informować wszystkie zainteresowane strony o wspólnotowym oznakowaniu ekologicznym i związanych z nim wydarzeniach. Jednocześnie należy systematycznie pozyskiwać i uwzględniać uwagi i opinie zainteresowanych stron.

Działania

EUEB i państwa członkowskie powinny ściśle współpracować z Komisją w celu:

- zaktualizowania i udoskonalenia internetowej strony poświęconej oznakowaniu ekologicznemu;
- kontynuowania opracowywania i rozprowadzania broszur oraz innych drukowanych materiałów mających na celu podnoszenie świadomości ekologicznej;
- dostarczenia zainteresowanym stronom informacji wyjaśniających procedury, czas i koszty związane ze stosowaniem oznakowania ekologicznego;

oraz

- sporządzenia wykazu imprez, na których oznakowanie ekologiczne powinno być promowane.

EUEB powinien zbadać uzupełniające narzędzia informacyjne (bazy danych, wytyczne, itp.), które mają być dostarczone wnioskodawcom.

Właściwe organy wspólnie z Biurem Pomocy (Helpdesk) powinny zebrać od każdego posiadacza pozwolenia informacje na temat miejsca sprzedaży jego produktów.

b) Wspólne działania promocyjne mające na celu podniesienie świadomości ekologicznej publicznych i prywatnych nabywców

Nabywcy mają do dyspozycji informacje zarówno na temat ram prawnych (w jaki sposób nabywca może włączyć kryteria dotyczące oznakowania ekologicznego do swoich zaproszeń do składania ofert), jak i wymogów środowiskowych opartych na wynikach funkcjonowania, opisanych w dokumentach dotyczących kryteriów oznakowania ekologicznego dla różnych grup produktów. Ważną rolę pełni w tym względzie internetowa strona poświęcona oznakowaniu ekologicznemu. Należy opracować odpowiednie materiały ułatwiające stosowanie kryteriów wspólnotowego oznakowania ekologicznego w zamówieniach publicznych, na przykład uproszczone wykazy kontrolne dla wszystkich grup produktów. Należy zorganizować wspólne spotkania pomiędzy EUEB i publicznymi nabywcami, a także rozważyć krajowe i/lub regionalne kampanie.

Cel

W krótkim okresie, należy poinformować urzędników zajmujących się zamówieniami publicznymi o możliwościach stosowania kryteriów oznakowania ekologicznego lub równoważnych im kryteriów w ich zaproszeniach do składania ofert.

Działania

EUEB, Komisja i państwa członkowskie, we współpracy z odpowiedzialnymi urzędnikami zajmującymi się ekologicznymi zamówieniami publicznymi w administracjach publicznych, powinni opracować wspólną strategię oraz szereg działań w celu promowania stosowania kryteriów wspólnotowego oznakowania ekologicznego lub równoważnych im kryteriów w zamówieniach publicznych i prywatnych.

EUEB, Komisja i państwa członkowskie powinni zapewnić możliwie jak najszersze rozpowszechnienie podręcznika wśród publicznych nabywców oraz opracować odpowiednie materiały. Powinni oni również zorganizować szkolenia i sesje informacyjne oraz inne stosowne akcje we współpracy z EMAS. Stosowne informacje powinny zostać zamieszczone na internetowej stronie poświęconej oznakowaniu ekologicznemu.

c) Wspólna promocja i wsparcie dla MŚP i dystrybutorów

W ciągu ostatnich trzech lat, udział MŚP w ogólnych spotkaniach, lecz także w grupach roboczych opracowujących kryteria dla różnych grup produktów, stał się jednym z kluczowych priorytetów wspólnotowego oznakowania ekologicznego. MŚP nie zawsze dysponują odpowiednimi środkami lub informacjami, aby docenić możliwości oferowane przez oznakowanie ekologiczne oraz przygotować skuteczny wniosek. Należy je zatem wspomagać przez sieci obejmujące innych wnioskodawców, grupy interesów, właściwe organy oraz inne stosowne organizacje, takie jak federacje handlowe i władze regionalne.

Detaliści, jako łącznicy pomiędzy producentami i konsumentami, odgrywają również kluczową rolę. Mogliby oni, na przykład, wykorzystać oznakowanie ekologiczne w celu podniesienia jakościowego wizerunku produktów z marką własną sprzedawcy, a także starać się oferować swoim konsumentom inne produkty posiadające oznakowanie ekologiczne. Dlatego też opracowanie strategicznego partnerstwa z detalistami powinno być uznane za priorytet.

Działania

EUEB powinien opracować strategię i działania na rzecz ustanowienia sieci wsparcia dla MŚP w zakresie oznakowania ekologicznego.

Właściwe organy EUEB powinny rozwinąć strategiczne partnerstwa z detalistami.

5. Planowane finansowanie programu

Ze względu na udział wielu organizacji, w tym również administracji publicznych (na przykład, budżet Komisji jest określany w stosunku rocznym), trudno było ustanowić dokładne budżety w ciągu ostatnich trzech lat.

Wymagania programu wspólnotowego oznakowania ekologicznego mają dwa główne elementy składowe: środki na opracowanie grup produktów oraz środki na wprowadzanie do obrotu i promocję.

Szacowane środki przeznaczone na program w 2003 r. (Komisja i państwa członkowskie) wyniosły około 3,2 miliona EUR (bez uwzględnienia wynagrodzeń). Finansowanie z opłat wynosiło około 370 000 EUR, co stanowi około 11,5 %. Oznacza to, że zdolność samofinansowania programu wynosi nieco powyżej 10 %, będąc daleko od długoterminowego celu samofinansowania.

Środki przeznaczone na program były wystarczające na opracowanie i rewizję grup produktów w ciągu ostatnich trzech lat. Zostały one wykorzystane w bardzo efektywny sposób. Rosnąca ilość grup produktów, a w konsekwencji zwiększenie stosownego marketingu, logicznie rzecz biorąc, będzie prowadziło do zwiększenia potrzeb programu w zakresie budżetu. Budżet programu musi więc zostać przeanalizowany w związku z ogólną strategią opracowania kryteriów dla grup produktów.

Cel

Długoterminowym celem powinno być osiągnięcie samofinansowania programu i aby to osiągnąć należy ustalić i monitorować cele krótkoterminowe.

Działania

Przed końcem okresu ważności niniejszego planu pracy EUEB przeprowadzi analizę w celu ustanowienia spójnej i realistycznej strategii mającej na celu możliwość samofinansowania programu. Strategia ta powinna zawierać metodykę dotyczącą wspólnego pomiaru wydatków i dochodów w ramach programu oznakowania ekologicznego przez każde państwo członkowskie oraz dotyczącą związanego z nim składania sprawozdań finansowych.

Dodatek 1

Otwarta lista priorytetowych grup produktów (*)

Możliwe nowe grupy produktów:

Usługi transportu pasażerskiego
Zabawki i gry
System ogrzewania (pokojuwy)
Usługi detaliczne
Torby na zakupy
Przybory toaletowe
Worki na śmieci
Kleje
System ogrzewania wodnego
Elementy budowlane, w tym izolacja
Opony
Drobny sprzęt elektryczny gospodarstwa domowego
Wyroby sanitarne
Usługi mycia samochodów
Wyroby skórzane, w tym rękawiczki
Usługi czyszczenia chemicznego
Usługi budowlane
Kopiarki
Społecznie odpowiedzialne fundusze inwestycyjne
Usługi napraw mechanicznych
Zastawa stołowa
Usługi dostawcze
Klimatyzacja

(*) Należy podkreślić, że lista ta jest otwarta, jak określono w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1980/2000. Komisja może w każdej chwili udzielić EUEB upoważnienia do opracowania kryteriów ekologicznych, jak również wymagań dotyczących oceny i weryfikacji w odniesieniu do grup produktów nie wymienionych w dodatku 1. Lista może również zostać (zostanie) zaktualizowana w okresie ważności zrewidowanego planu pracy (zgodnie z procedurą określoną w art. 17 rozporządzenia (WE) nr 1980/2000) i mogą zostać dodane nowe grupy produktów.